

El lladre d'horts

Hi havia una vegada una àvia que vivia al bosc. No era una àvia d'aquelles que s'estan tot el dia al sofà, no, era una àvia que anava a fer gimnàstica. Tenia una amiga que era jardinera i no feia més que parlar d'hortalisses i plantes.

Un dia van sortir a passejar les dues juntes. Caminant caminat, es van trobar un hort i la jardinera va començar a parlar.

- Pe-pe-però... És al·lucinant!

I l'àvia va dir:

- Però quin hort més estrany, fa peses i pilotes! Fa elements de gimnàstica!

La jardinera seguia:

- No són pastanagues, ni són pebrots, ni enciams...

Llavors van sentir:

- Si voleu alguna d'aquestes coses m'haureu de dir qui és el desgraciat que sempre les arrenca del meu hort.

Les dues amigues estaven impressionades. La propietària d'aquell hort era la seva antiga amiga, però ara enemiga: la bruixa! Però van acceptar.

Llavors l'enemiga se'n va anar i l'àvia va tenir una idea:

- Ens quedarem aquí tot el dia i tota la nit i veurem qui és.

Així és com van passar hores i hores. Van sentir un soroll. L'àvia va dir en veu baixa:

- Silenci, ve algú.

Van veure un gat que els resultava familiar. Era negre i gris. Va jugar amb la pilota i després se la va emportar.

A l'endemà van anar a ca l'enemiga i li van dir:

- Sabem qui és el lladre: és un gat negre i gris.

Llavors van sentir un miau.

- Sona igual que el gat d'ahir!

Van veure el gat al jardí de la bruixa i van exclamar:

- És ell, el gat que et roba tot a l'hort!

La bruixa va dir:

- Qui, el meu mixet? I què més!

- Ah no?, doncs vine amb nosaltres.

La van dur a l'hort i van veure unes petjades. Van agafar el gat i el van col·locar a sobre. Encaixava perfectament!

La bruixa els va donar les gràcies i van ser altre cop amigues per sempre.

I vet aquí un gat i vet aquí un hort, aquest misteri ja s'ha fos.